

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXIV.

Říjen 2018

Draží čtenáři,

velice rád začínám pohledem na aktuální počasí, které nám tak trochu může něco naznačit i o lidské duši. Vysoké teploty náhle přešly do chladného období, které ovšem k začátku října patří. Velmi často se hovoří o suchu, o nedostatku vody, především té podzemní. Přesto byla letošní úroda, zvláště ovoce, bohatá. Menší výnosy zaznamenaly pěstitelé obilovin a dalších pro výživu důležitých plodin. Uvažuje se o snížení počtu chovaného dobytka apod. To vše je pro nás velkou příležitostí znovu se naučit neplýtvat potravinami, šetřit vodou, citlivě vnímat přírodu, přemýšlet v souvislostech...

Nálada ve společnosti je neklidná. A nejsou to jenom volby, které ji polarizují. Jde např. i o střídání tzv. letního a zimního času, což je skutečnost, která zasahuje nejen do osobní pohody jednotlivce, ale i do celého soukolí chodu společnosti, dokonce z hlediska mezinárodního.

Bolestné je nespravedlivé hanobení církve. Prohřešky jednotlivců se nemohou bagatelizovat, předpokládám však, že každý z provinilých má svůj občanský průkaz, je svéprávný a odpovědný za svoje jednání. Jako by církev nedělala nic dobrého a pro společnost byla jen příživnicí, kterou je zapotřebí náležitě zdanit. A zároveň od ní vyžadovat opravy a udržování památkově chráněných církevních objektů, které jí byly vráceny často ve zdevastovaném stavu, ačkoliv na to nemá dost peněz a musí se spoléhat především na dotace a drobné dárce. Velké firmy a podnikatelé většinou raději podporují podniky, od nichž lze zpětně očekávat nějaké výhody. Pomoci obnovit místa, kde člověk může nalézt sám sebe, to je pro sponzory neatraktivní.

Téma uprchlíků již několik let přináší do srdcí mnoha lidí jakýsi strach. Aktuálně společnost názorově rozdělují syřští sirotci. Já sám bych nechtěl být opuštěným sirotkem v cizí zemi, bez, byť vzdálených, příbuzných, toužil bych po vlasti. Z osobního svědectví syřských františkánů víme, jak těžký a bolestný je pro ně fakt, že mnoho křesťanů opouští své domovy, do nichž se už nikdy nevrátí. Františkáni se s velkým nasazením starají nejen o své farníky, a přesto nemohou nic udělat proti tomu, jak je místní obyvatelstvo podněcováno k opouštění svých domovů. Komu vlastně svoji domovinu přenechávají?

A je toho mnohem víc, co každý neseme na bedrech, co nás ovlivňuje. „Ochlazení“ lze zahlédnout i v důvěře a otevřenosti naší společnosti. Zdá se, že materiální hojnost a technické možnosti nenahradí suchopár srdce.

Poslední dobou jsem si četl o proroku Eliášovi, kdy za jeho dnů nastalo sucho a hlad, protože lidé chodili za Baalovými proroky a obětovali modlám a král jednal v Hospodinových očích zle. Je zvláštní, jak rychle se zapomíná na Boží požehnání, když se lidem celkem daří. Jak nemají čas zastavit se u svatostánku nebo zajít ke zpovědi. Jak mnoho přátel nemá zájem o blízkost Boha. Vyprošujte si Boží požehnání pro vaši práci!

Při poslouchání životních příběhů si často kladu otázku, proč musí člověk padnout až na dno? Proč musí procházet tak těžkými údobími svého života? A možná je to právě v tom, čím sytíme svoji duši, kde a u čeho hledáme sílu. Hněv a nenávisť jsou velkou hnací silou, ale rozežírají člověka samotného zevnitř. Takoví lidé prožívají radost jen tehdy, když to někomu pěkně „natrou“!

Dejme pozor, čas našeho života je jen jeden. Pokusme se dát do pořádku věci, které nejsou správné! A dělejme to ve spolupráci s Kristem, on je nám vždy nápomocen.

Možná jsme málo vděční za to, co můžeme mít a prožívat. Možná bereme všechno jako samozřejmost, a proto nám chybí pokora. Možná proto jsme jaksi oslepli i ohluchli k výzvám o odpuštění a naději.

Prosme o dešť do lidských duší! Jednejme jako vyslanci samotného Boha!

Váš br. Filip

Podzimní

BAZAR

u Panny Marie Sněžné
Jungmannovo nám.
Praha 1

14.10.2018
od 9.30 do 15.00

Příspěvky za zboží jsou dobrovolné.
Výtěžek bude věnován potřebným
z farnosti u PMS.

Dětské
Dámské

Pánské oblečení i boty

Z FARNOSTI

Pro aktuální informace sledujte, prosím, nástěnku a ohlášky.

Slavnost sv. Františka

Ve středu 3. října, v předvečer slavnosti, bude po večerní mši svaté tzv. **Tranzitus**, pobožnost bratří, připomínající blaženou smrt sv. Františka. Ve čtvrtek 4. října na slavnost sv. Františka budou večerní mši v **18.00 hodin** jako vždy předsedat bratři dominikáni.

Říjen je měsíc zasvěcený tradičně Panně Marii,

zvláště modlitbou svatého růžence. Můžeme se doma pomodlit společně alespoň jeden desátek, v kostele je možnost se modlit celý růženec před večerní mší svatou.

Svatý otec vyhláší zvláštní úmysl modlitby: za jednotu církve proti ďáblovým útokům. Vyzývá věřící na celém světě, aby se během měsíce října modlili na zvláštní úmysl, totiž za jednotu církve proti ďáblu, rozdělivému křesťanské společenství, a za tím účelem přidávali ke každodenní modlitbě růžence mariánskou modlitbu Pod ochranou Tvou a modlitbu Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji. Úmysl zveřejnila Celosvětová síť modliteb s papežem, jejíž ředitel o. Frederic Fornos, který byl pověřen zveřejněním této iniciativy, Vatikánskému rozhlasu řekl:

„Papež František v listě adresovaném Božímu lidu z 20. srpna 2018 napsal, že trpí-li jeden, trpí všichni. Když v důsledku individuálních selhání v církvi zakoušíme bezútěšnost, prospěje nám, budeme-li se úpěnlivěji modlit spolu s Marií a snažit se růst v lásce a věrnosti církvi. Proto Svatý otec vybízí všechny věřící k intenzivnější – osobní i společné – modlitbě během měsíce října, a to každodenní modlitbou růžence. Víme, že Panna Maria zůstala stát pod křížem, když apoštolové – až na jednoho – utekli. Ona nám pomůže, abychom pod Ježíšovým křížem setrvali. Proto papež dále žádá, abychom po každé modlitbě růžence připojili také nejstarší mariánskou modlitbu Pod ochranu tvou a modlitbu Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji, na

ochranu před útoky démona. Archanděl Michael je totiž knížetem nebeského vojska a ochráncem církve.“

„Touto výzvou – sděluje vatikánské tiskové středisko – Svatý otec žádá věřící celého světa o modlitbu, aby Svatá Matka Boží chránila svým pláštěm církev před útoky zlého, velkého žalobníka, a zároveň vedla církev k uvědomění si vin, pochybení a zneužití, spáchaných v přítomnosti i minulosti, a k neprodlenému nasazení se za to, aby nepřevážilo zlo.“

Pod ochranu tvou se utíkáme,
svatá Boží Rodičko.
Neodmítej naše prosby v našich potřebách,
ale ode všeho nebezpečí vysvoboď nás vždycky,
Panno slavná a požehnaná!
Paní naše,
prostřednice naše,
orodovnice naše,
u Syna nám smilování vypros,
Synu svému nás doporuč,
k Synu svému nás doprovod.

Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji!
Proti zlobě a úkladům ďáblovým
budiž nám záštitou,
nechať Bůh přikáže jemu, pokorně prosíme!
Ty pak, kníže vojska nebeského,
Satana a jiné duchy zlé,
kteří ke zkáze duší světem obcházejí,
božskou mocí do pekla svrhni.

Amen.

Pozvání na adventní duchovní obnovu na Spořilov

V sobotu 15. 12. pořádáme společně se spořilovskou farností adventní duchovní obnovu. Obnova začíná pro zájemce již v pátek večer v 18.00 hodin mši svatou ve spořilovské farnosti u kostela sv. Anežky České. Možnost celonoční adorace, případně přespání ve spacáku. V sobotu 15. 12. v 9.00 hodin začátek pro všechny, zakončení ve 14.00 hodin. V průběhu soboty je zajištěno hlídání dětí a také oběd. Přihláška: napište e-mail br. Eliášovi (tompas987@gmail.com).

Pobožnost u hrobu XIV bratří mučedníků

bude v **pondělí 15. října** po nešporách v kapli sv. Michala.

Změna času

V noci **ze soboty 27. října na neděli 28. října** se mění čas. Nemusíte mít tedy obavy, že přijдете na nedělní mši svatou pozdě. Přece jenom ale přijďte... ☺

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

V pátek 2. listopadu by měl být po večerní mši svaté průvod světla na hřbitůvek za kostelem. Více informací bude v ohláškách.

VÍTE, ŽE...

ZAJÍMAVOSTI Z KOSTELA PANNY MARIE SNĚŽNÉ

Martin Dostál OFM

Když římský císař a český král Karel IV. zakládal budoucí chrám Panny Marie Sněžné, tak se tato stavba mohla jmenovat podle původního místa založení „Na písku“ u Havelské brány (brána byla pojmenována díky své blízkosti u kostela sv. Havla). Takže by zde pak stál chrám „Panny Marie na písku“.

Položením základního kamene 3. 9. 1347 u naší stavby a položením základního kamene 21. 11. 1347 u benediktinského kláštera s kostelem Na Slovanech (Emauzy), se tyto dvě stavby staly prvními a tudíž i nejstaršími stavbami na Novém Městě pražském, které

samotné bylo založeno až 8. 3. 1348.

Díky tomu, že se založilo Nové Město pražské, stala se Praha jako jeden celek třetím největším městem v Evropě (hned po Římu a Cařihradu – dnešním Istanbulu).

(pokračování příště)

EKUMENICKÉ OKÉNKO (8. ČÁST)

Ekleziologie

Bonaventura Ondřej Čapek OFM

V minulých číslech našeho seriálu jsme se věnovali popisu jednotlivých církví. Dnes se budeme věnovat tématu církev neboli ekleziologii. Představy katolíků, pravoslavných a protestantů se totiž významně rozcházejí, a proto každý chápe po svém nejen „církev“, ale logicky i „jednotu církev“.

Ekleziologie katolíků

V katolické církvi se až do reformace tento problém příliš neřešil. Církev byl prostě papež a jemu podřízení věřící. Když na úsvitu novověku protestanté tuto představu odmítli, katolíci naopak v sebeobraně pozici papeže neúměrně zdůrazňovali. Tato tendence se nejsilněji projevila v roce 1870, kdy bylo na 1. vatikánském koncilu dokonce prohlášeno dogma o papežské neomylnosti a svatému otci byly přiznány nad křesťanstvem takřka neomezená práva.

Kupole sv. Petra ve Vatikánu. Citace z Mt 16: „Ty jsi Petr (Skála) a na té skále postavím svou církev“ krásně vystihuje sebestopochopení papežů před 2. vatikánským koncilem.

Na 2. vatikánském koncilu (1965) přišel v tomto smyslu veliký obrat. Těžiště moci bylo přesunuto od papeže směrem ke kolegiu biskupů a k obecnému lidu. Boží Církev již není ztotožňována s římskou církví. I pravoslavným je přiznán titul „církev“, protože uchovali eucharistii a apoštolskou posloupnost. Toto označení sice bylo protestantům upřeno, avšak i tak otevřenost vůči nim doznala obrovských pokroků. Jak protestanté, tak pravoslavní tuto změnu vítají, stále však chovají v historické paměti papežství v jeho staré podobě a mají z něj spíše obavy. Dobře vědí o platnosti dogmatu z roku 1870 a jsou proto ve svém dialogu vůči katolíkům velice ostražití. Mnohdy touží po jednotné centrální autoritě, ale k papežství mají vrozenou nedůvěru. Příliš je neuklidnil ani sv. Jan Pavel II., který vyzval ostatní křesťany, aby mu pomohli najít, jakou formou by měl svůj primát vykonávat. Papež František také osobně na svých privilegiích nijak nelpí: po svém zvolení se představil jako „biskup Říma“, „církev, která ostatním předsedá v lásce“. Těžko bychom hledali pokornější vyjádření, a zvláště u pravoslavných si tímto sebepojetím vysloužil veliké sympatie. Stále však se katolická církev nemůže zřici své vůdčí pozice. Falešná degradace papežství by byla útekem od úkolu, který jí byl svěřen Kristovými slovy Petrovi: „Pas mé ovce“ (Jan 21,15nn.) Z tohoto důvodu také katolická církev není členem Ekumenické rady církví.

Ekleziologie pravoslavných

Církev pravoslavné mají ekleziologii poměrně jednoduchou. Ony samy uchovaly neporušenou víru a tradici otců, a proto jsou skutečnou Kristovou církví. Je potřeba, aby se ostatní křesťané odvrátili od svých omylů a přidružili opět k pravoslaví. Asi je těžké najít něco, jako jednotnou pravoslavnou ekleziologii, ale takové je zhruba mínění průměrného pravoslavného, nebo oficiálních dokumentů moskevského patriarchátu.

Ekleziologie protestantů

Zajímavé je protestantské pojetí církve. Katolíci se často diví, jak se protestanté vyrovnávají s původem svých církví. Například luteráni jsou založeni až Lutherem, zatímco katolická církev byla založena samotným Kristem. „Není již z této jednoduché úvahy jasné, která církev je pravá?“ zeptal by se katolík. Odpověď by ale zněla: „Není.“ Protestanté totiž církev chápou naprosto jinak. Když se evangelíci snažili roku 1530 ospravedlnit svoji existenci císaři Karlu V., říkali: „[Katolíci] také učí, že jedna svatá církev tady bude na věky. Církev je ale shromážděním věřících, kde se správně vyučuje evangelium a správně vysluhují svátosti.“ Jinými slovy: církev není ani tolik organizace, jako spíše shromáždění. Kdekoliv se pravověrní křesťané sejdou, pak církev prostě tvoří. A také je lhostejné jak, kým a kdy byla daná církev

založena, rozhodující je, co se v církvi děje. Pokud se v ní vyučuje, káže a křtí, je církví správnou. Pokud se v ní nekáže správně evangelium, nebo nevysluhují správně svátosti, pak správnou církví není. A v tomto bodě se právě objevuje evangelická kritika do katolických řad: jak může být legitimní církev katolická, když dala přednost lidským naukám před evangeliem?

Pokud vezmeme do důsledku, že „Církev je tam, kde se káže evangelium a vysluhují svátosti“, pak protestanté do značné míry vlastně jednotní jsou. Například v Německu již dlouhodobě funguje církev EKD, která sjednocuje luterány s reformovanými. Je také běžné, že protestanté si chodí vzájemně na bohoslužby a využívají služeb cizích pastorů. Tato výměna má oporu v tzv. Leunberské konkordii (1973). Abychom tento princip ilustrovali na příkladu: Katolický kněz Marek Hric byl požádán jedním protestantem z Jáchymova o nějakou službu (asi aby vedl biblické hodiny). P. Marek mu na to řekl: „Dobře, ale co na to řekne tvůj pastor?“ Udivený protestant odpovídá: „Vždyť ty sem k nám jezdíš a míváš setkání. Náš pastor mě ani nezná. Ty jsi mnohem víc můj pastor než on.“ Jak je vidět, katolík je zvyklý posuzovat věci podle instituce, zatímco protestant podle praxe.

Závěrem

Jak je vidět, z uvedené analýzy nevyplývá žádné řešení. Protestanté jednotu v podstatě mají. Katolíkům jejich model nepostačuje. A pravoslavní si pod jednotou ve skutečnosti představují konverzi ostatních k pravoslaví. Rozbor ekleziologie tedy spíše vysvětluje, proč je ekumenismus natolik spleťtíou záležitostí.

(pokračování příště)

K ZAMYŠLENÍ

Úkon odevzdání

(proti úzkosti a trápení)

Don Dolindo Ruotolo (1882–1970), neapolský kněz, který žil a zemřel v pověsti svatosti, napsal toto poučení odevzdání Bohu, jež mu vnuknul sám Ježíš.

»Proč se zneklidňujete a jste zmatení? Přenechejte mi péči o vaše záležitosti a vše se uklidní. Říkám vám popravdě, že každý úkon opravdového, slepého

a úplného odevzdání mně, dává výsledek, po kterém toužíte, a řeší spletité situace. Odevzdat se mi neznamená namáhat se, rozrušovat se, zoufat si, a pak se obracet na mne znepokojenou modlitbou, abych já následoval vás, a tak měnit neklid na modlitbu. Odevzdat se znamená zavřít pokojně oči duše, odvrátit myšlenku na to trápení a spolehnout se na mě, abych já sám dal vám spočinout, jako dětem, které usnuly v mámině náručí, na druhém břehu.

To, co vás mate a co vám působí velkou bolest, je vaše uvažování, vaše myšlení, vaše utkvělá představa a chtění za každou cenu postarat se sami o to, co vás souží.

Kolik věcí já vykonám, když se duše ve svých duchovních i materiálních potřebách obrátí na mne a řekne „**MYSLI NA TO TY**“, zavře oči a odpočívá!

Máte málo milostí, když se je urputně pokoušíte vyrobít; **máte jich velmi mnoho, když se mi v modlitbě plně svěříte.** Vy v bolesti prosíte, abych to odejmul, ale abych to odejmul tak, jak vy si přejete... Obracíte se na mne, ale chcete, abych se já přizpůsobil vašim představám; nejste nemocní, kteří žádají doktora o lék, ale, kteří mu jej doporučují.

Nedělejte to tak, ale modlete se, jak jsem vás to naučil v modlitbě Otčenáš: „**POSVĚŤ SE JMÉNO TVÉ**“, tedy buď oslaveno v této mé potřebě – „**PŘIJĎ TVÉ KRÁLOVSTVÍ**“, tedy ať vše napomáhá Tvému království v nás a ve světě: „**BUĎ VŮLE TVÁ**“, aneb myslí na to Ty. Já zasahuji s celou svou všemohoucností a vyřeším i ty nejuzavřenější situace.

(...)

Zavřete oči a nechte se unášet proudem mé milosti, zavřete oči a nechte mě pracovat, zavřete oči a nemyslete na přítomnou chvíli, zažňte myšlenky na budoucnost jako pokušení. Odpočívejte ve mně a věřte v mou dobrotu, a zapřísahám vás při své lásce, že když mi s touto důvěrou řeknete: „**MYSLI NA TO TY**“, **já na to budu opravdu myslet, utěším vás, osvobodím a povedu.**

A budu-li vás muset uvést na jinou cestu, než kterou vidíte vy, já vás vyučím, ponesu vás ve svém náručí, protože není mocnější medicíny než můj zásah lásky.

(...)

Ó, jak toužím po tomto vašem odevzdání, abych vám prospěl, a jak mne rmoutí vidět vás znepokojené!

Satan zamýšlí právě tohle: znepokojit vás, aby vás odvedl od mého konání a předhodil vás jako oběť lidským iniciativám. Proto důvěřujte jen mně samému, odpočívejte ve mně, odevzdejte se mi ve všem. Já dělám zázraky úměrně tomu, jak úplně se odevzdáte mně a nakolik nedůvěřujete sobě. (...) **Dělejte to tak všichni a uvidíte velké nepřetržité a tiché zázraky. To vám slibuji pro svou Lásku.** (...)

Zůstaneš-li v mé blízkosti a nebudeš se ustaraně snažit jednat na vlastní pěst, běžet, abys unikl, abys mohl říci, žes to vykonal, ukážeš mi, že věříš v mou všemohoucnost **a já budu intenzivně pracovat s tebou, když budeš mluvit, chodit, pracovat, modlit se nebo spát.** Protože „svým miláčkům dám, co potřebují, i ve spánku“ (Ž 127).

(...) Dám ti všechno, co potřebuješ. **Dám ti citění, které od tebe chci, dám ti velký soucit s bližními a dám ti mluvit a konat to, co já budu chtít.** Tehdy tvé konání bude vycházet z mé Lásky. (...) „Zůstaňte v mé Lásce... zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, žádejte oč chcete a bude vám dáno“ (Jan 15).«

*Výběr textu inspirován jáhnem Martinem O.Cr., kandidátem kněžství.
Překlad z italského: bosé karmelitky. (Redakčně kráceno)*

OHLÉDNUTÍ

Slavnostní předání relikvie bl. Odorika z Pordenone (1260–1331)

proběhlo v úterý 11. září 2018 při večerní mši svaté.

Je známý svým cestopisem popisujícím zvyky a společnost na Dálném východě. V Číně ve 14. století strávil celkem 17 let, bývá proto nazýván apoštolem Číňanů. Relikvie je umístěna v kapli sv. Antonína.

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7.00, 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00

denně: 17.30 modlitba růžence

čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala

čtvrtý čtvrtek v měsíci moderovaná adorace s hudbou

Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude v pondělí 15. 10. v 19.00 hodin.

* * *

Na říjen připravila **Česká biblická společnost Dům Bible** tradiční podzimní nabídku studijní a teologické literatury.

Za výhodnou cenu si můžete zakoupit nyní již desetidílný novozákonní komplet komentářů k Českému ekumenickému překladu, třídílný komplet komentářů ke Starému zákonu nebo šestidílnou sadu encyklopedií – tentokrát se slevou 50 %. Vybrat si můžete z několika vydání řeckého Nového zákona, několika starozákonních textů v hebrejštině či z různých studijních materiálů.

Celou nabídku najdete v příloze této zprávy nebo v internetovém obchodě www.bibleshop.cz/akce

* * *

V sakristii jsou k prodeji **stolní kalendáře** z farnosti Brno-Lesná, kde stavějí nový kostel. Kalendář je naplněn pěknými kreslenými vtipy náboženského charakteru.

* * *

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Hodiny pro veřejnost: Po, Út (pouze po předchozí domluvě s farářem);

St 14–17.30; Čt 14–15.30; Pá 9–11.30.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Redakce Sněžanky: Alena a Zdeněk Bohdaneckých, tel.: 604 238 059, bohdik@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 10. 2018. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 10 Kč. Neprodejné.

Dobrovolné příspěvky vhazujte do pokladničky v kostele.